

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 26CoP/34/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2121202322
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 06. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Slováčková
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2022:2121202322.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Slováčkovej a sudcov JUDr. Ľuboslavy Vankovej a Mgr. Jozefa Mačeja v právnej veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: R. P., nar. X. C. XXXX, bytom u matky, v konaní zastúpený opatrovníkom: Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Piešťany, pracovisko Hlohovec, so sídlom Jarmočná 3204/3, Hlohovec, matky: MDDr. D. P., nar. XX. F. XXXX, trvale bytom M. T. X, U., zastúpenej advokátkou: JUDr. Magdaléna Lesayová, so sídlom Hlavná 27/A, Trnava a otca: Ing. E. T., nar. XX. E. XXXX, trvale bytom T. XX, U., o návrhu navrhovateľov starých rodičov maloletého: PharmDr. M. T., nar. XX. Z. XXXX a E. T., nar. XX. F. XXXX, obaja trvale bytom T. XX, U., o úpravu styku maloletého so starými rodičmi, o odvolaní matky proti rozsudku Okresného súdu Trnava č.k. 31P/21/2021 - 39 z 12. novembra 2021 a proti opravnému uzneseniu Okresného súdu Trnava č.k. 31P/21/2021 - 44 z 2. decembra 2021, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie m e n í tak, že navrhovatelia sú o p r á v n e n í stretávať sa s maloletým R. každý prvý utorok v mesiaci v párnom kalendárnom týždni v čase od 16.00 hod. do 19.00 hod, kedy si navrhovatelia v stanovený čas prevezmú maloletého v mieste bydliska matky a po ukončení styku odovzdajú maloletého v mieste bydliska matky maloletého.

II. Odvolací súd napadnuté opravné uznesenie súdu prvej inštancie r u š í .

III. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov tohto konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom č.k. 31P/21/2021-39 z 12. novembra 2021 súd prvej inštancie výrokom I. navrhovateľom umožnil stretávať sa s maloletým R. každý prvý utorok v mesiaci v čase od 16.00 hod. do 19.00 hod, kedy si navrhovatelia v stanovený čas prevezmú maloletého v predškolskom zariadení, resp. v mieste bydliska matky a po ukončení styku odovzdajú maloletého v mieste bydliska matky maloletého; v prípade, ak sa stretnutie nebude môcť uskutočniť z dôvodov, ktoré nie sú na strane navrhovateľov, je matka povinná poskytnúť im možnosť náhradného stretnutia v rozsahu neuskutočneného; výrokom II. žiadnemu z účastníkov nepriznal nárok na náhradu trov konania. Právne svoje rozhodnutie súd prvej inštancie odôvodnil ustanoveniami čl. 5, § 36 ods. 1, § 24 ods. 4, § 25 ods. 2 zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine (ďalej len „ZR“), § 116 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) a § 52 zákona č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej len „CMP“). Súd prvej inštancie vykonal dokazovanie výsluchom navrhovateľov, matky a otca maloletého, oboznámením sa s obsahom spisu sp. zn. 17Pc/13/2019. Z rozhodnutia Okresného súdu Trnava č.k. 17Pc/13/2019-247 zo 7. decembra 2020 mal za preukázané, že súd prvej inštancie právoplatne určil otcovstvo označeného otca k maloletému a maloletého zveril do osobnej starostlivosti matky, súčasne určil výživné na maloletého a upravil styk otca s maloletým tak, že otec je oprávnený sa s maloletým stretávať každú stredu v kalendárnom týždni od 16:00 hodiny do 19:00 hodiny, každú párnú sobotu v kalendárnom týždni od 9:00 hodiny do 12:00 hodiny,

po uplynutí 3 mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia každý nepárny utorok v kalendárnom týždni od 16:00 hodiny do 19:00 hodiny, každý nepárny štvrtok v kalendárnom týždni od 16:00 hodiny do 19:00 hodiny, každú páru streda v kalendárnom týždni od 16:00 hodiny do 19:00 hodiny, každú páru sobotu v kalendárnom týždni od 10:00 hodiny do 18:00 hodiny, pričom matka je povinná maloletého na stretnutie s otcom riadne pripraviť a odovzdať v určený deň a hodinu v mieste svojho bydliska a otec je povinný maloletého v určený deň a hodinu vrátiť matke v mieste jej bydliska, rozsudkom Krajského súdu v Trnave č.k. 25CoP/4/2021-296 z 30. júna 2021 bol vyššie uvedený rozsudok potvrdený. Súd prvej inštancie skúmal či sú splnené predpoklady na autoritatívnu úpravu stretávania maloletého s jeho starými rodičmi, pričom dospel k názoru, že tieto predpoklady splnené sú. Dospel k záveru, že zabezpečenie osobitného časového priestoru pre rozvíjanie vzťahu maloletého so starými rodičmi zo strany otca je v záujme maloletého, trávenie času maloletého so starými rodičmi je významným pre možnosť zachovania identity maloletého cestou bližšieho spoznania jeho predkov. Nepovažoval za sporné, že maloletý má pozitívny vzťah, ako k otcovi, tak aj ku starým rodičom. Osobitnú úpravu styku starých rodičov s maloletým vyžadujú osobitné pomery v rodine, a to vzhľadom na konfliktné vzťahy medzi rodinou otca a matkou maloletého. Súd prvej inštancie usúdil, že bude v záujme maloletého vymedziť starým rodičom osobitný priestor na trávenie času s maloletým a to v rozsahu troch hodín mesačne, nakoľko budovanie širších rodinných vzťahov s poukazom na vek maloletého je nevyhnutné pre celkový emocionálny a sociálny vývin maloletého. O náhrade trov konania rozhodol súd prvej inštancie podľa § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov konania nemá nárok na náhradu trov konania.

2. Opravným uznesením č.k. 31P/21/2021-44 z 2. decembra 2021 súd prvej inštancie na základe podania starých rodičov, ktorým žiadali zmenu, keďže každý utorok v nepárnom týždni sa stretáva s maloletým otec, a im určené stretávanie sa v nepárnych týždňoch prekrýva so stretávaním otca s maloletým, opravil výrok I. rozsudku súdu prvej inštancie. Opravil ho tak, že „navrhovatelia sú oprávnení stretávať sa s maloletým R. každý prvý utorok v mesiaci v párnom kalendárnom týždni v čase od 16.00 hod. do 19.00 hod, kedy si navrhovatelia v stanovený čas prevezmú maloletého v predškolskom zariadení, resp. v mieste bydliska matky a po ukončení styku odovzdajú maloletého v mieste bydliska matky maloletého, v prípade, ak sa stretnutie nebude môcť uskutočniť z dôvodov, ktoré nie sú na strane navrhovateľov, je matka povinná poskytnúť im možnosť náhradného stretnutia v rozsahu neuskutočneného“.

3. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podala matka maloletého v zákonnej lehote odvolanie. Uviedla, že neexistujú žiadne relevantné skutočnosti, ktoré by zdôvodňovali potrebnosť úpravy pomerov účastníkov konania súdom. Nebolo sporné, že maloletý sa so starými rodičmi stretáva, pričom matka maloletého nikdy nemala námietky a ani nikdy nebránila styku medzi starými rodičmi a maloletým. Sporným je, že starí rodičia žiadajú pre seba určenú dobu stretávania. Matka maloletého má za to, že otec je ten čo bráni stretávaniu sa maloletého so starými rodičmi. Otec maloletého a starí rodičia majú rodinné domy hneď vedľa seba a otec neumožňuje ich stretávanie, nakoľko sa chce venovať maloletému na maximum. Matka maloletého sa cíti šikanovaná, nakoľko akokoľvek sa bude správať „vždy to skončí na súde“. Maloletý počas rozhovoru matke priznal, že počas stretávania s otcom, sa vídava aj so starými rodičmi. Uviedla, že by si želala, aby starí rodičia boli trpezliví a na maloletého netlačili, vytvorili si vzťah s ním postupne. Navrhla, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku I. zmenil tak, že návrh starých rodičov zamietne.

4. Aj proti opravnému uzneseniu súdu prvej inštancie podala matka v zákonnej lehote odvolanie. Dôvodila, že je vylúčené, aby súd prvej inštancie prostredníctvom inštitútu opravného uznesenia opravil výrok alebo obsah rozsudku súdu prvej inštancie, keďže nejde o zjavnú nesprávnosť rozhodnutia, ako takého. Proti vecnej nesprávnosti rozhodnutia má smerovať opravný prostriedok, odvolanie navrhla, aby odvolací súd opravné uznesenie súdu prvej inštancie zrušil a vrátil vec na ďalšie konanie a rozhodnutie.

5. K odvolaniu matky maloletého proti rozsudku súdu prvej inštancie sa vyjadril kolízny opatrovník maloletého, ktorý s napadnutým rozsudkom súdu prvej inštancie vyjadril súhlas.

6. K odvolaniu matky proti rozsudku súdu prvej inštancie starí rodičia uviedli, že z dôvodu zabránenia prietahom v konaní sa vzdávajú možnosti vyjadriť sa k odvolaniu matky.

7. K odvolaniu matky maloletého proti opravnému uzneseniu súdu prvej inštancie sa vyjadril kolízny opatrovník maloletého. Odvolanie matky vyhodnotil ako nedôvodné. Súd prvej inštancie správne

vychádzal z ust. § 224 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej iba „CSP), keďže došlo k opomenutiu uvedenia špecifikácie v párnom kalendárnom týždni.

8. K vyjadreniu kolízneho opatrovníka a k vyjadreniu starých rodičov maloletého k odvolaniu matky proti rozsudku súdu prvej inštancie sa vyjadrila matka maloletého. Podľa názoru matky maloletého procesný opatrovník prejavuje nedbanlivý postup u maloletého a to v celom konaní, nakoľko žiadne relevantné skutočnosti neuviedol. Pokiaľ ide o vyjadrenie starých rodičov, k nemu matka maloletého uviedla, že starí rodičia sa s maloletým stretávajú, keď sa nachádza u svojho otca, ktorý styku starých rodičov s maloletým nebráni.

9. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 ods. 1 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané včas oprávnenou osobou, matkou maloletého (§ 359 a § 362 ods. 1 CSP a § 7 ods. 1 CMP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný (§ 355 ods. 1 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 CSP), preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj opravné uznesenie súdu prvej inštancie, bez ohľadu na rozsah (§ 65 CMP) a dôvody podaného odvolania (§ 66 CMP), s prihliadnutím na prípadné vady konania, iba ak by mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 67 CMP) bez potreby zopakovania alebo doplnenia dokazovania (§ 68 CMP), keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli a na webovej stránke súdu minimálne 5 dní pred jeho vyhlásením (§ 219 ods. 3 CSP) a dospel k záveru, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie je dôvodné zmeniť (§ 388 CSP) a napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie zrušiť (§ 389 ods. 1 písm. a) CSP).

10. Odvolací súd v celom rozsahu preberá súdom prvej inštancie zistený skutkový stav a v prevažnej časti i vecne správne závery súdu prvej inštancie o dôvodnosti úpravy styku starých rodičov zo strany otca s maloletým R..

11. Aj podľa názoru odvolacieho súdu, úprava styku starých rodičov s maloletým v rozsahu 3 hodiny raz za mesiac zohľadňuje všetky aspekty, ktoré vyžaduje citlivý prístup s prihliadnutím na záujem maloletého. Odvolacie argumenty matky sú len zopakovaním jej tvrdení, s ktorými sa súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého rozsudku dostatočne vysporiadal.

12. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s argumentáciou použitou súdom prvej inštancie na podporu ním zvoleného spôsobu rozhodnutia. Dôvody uvádzané súdom prvej inštancie sú dostatočne jasné a objektívne presvedčivé. Nedostatok v podobe nesprávne určeného času úpravy styku, času kolidujúceho s časom úpravy styku otca s maloletým bolo dôvodné upraviť zmenou výroku rozsudku súdu prvej inštancie (nie opravným uznesením súdu prvej inštancie).

13. Podľa § 25 ods. 1, 2, 3, 4 a 5 ZoR rodičia sa môžu dohodnúť o úprave styku s maloletým dieťaťom pred vyhlásením rozhodnutia, ktorým sa rozvádza manželstvo; dohoda o styku rodičov s maloletým dieťaťom sa stane súčasťou rozhodnutia o rozvode. Ak sa rodičia nedohodnú o úprave styku s maloletým dieťaťom, súd upraví styk rodičov s maloletým dieťaťom v rozhodnutí o rozvode. Ak je to potrebné v záujme maloletého dieťaťa, súd obmedzí styk maloletého dieťaťa s rodičom, alebo ho zakáže. Ak jeden z rodičov opakovane bezdôvodne a zámerne neumožňuje druhému rodičovi styk s maloletým dieťaťom upravený súdom, súd môže aj bez návrhu zmeniť rozhodnutie o osobnej starostlivosti. Ak je to potrebné v záujme maloletého dieťaťa a ak to vyžadujú pomery v rodine, súd môže upraviť styk dieťaťa aj s blízkymi osobami.

14. Podľa § 116 OZ blízkou osobou je pritom príbuzný v priamom rade, súrodenec a manžel; iné osoby v pomere rodinnom alebo obdobnom sa pokladajú za osoby sebe navzájom blízke, ak by ujmu, ktorú utrpela jedna z nich druhá z nich dôvodne pociťovala ako vlastnú ujmu. Príbuznými v priamo rade - v priamom pokolení sú pritom priami predkovia a priami potomkovia, teda i starí rodičia.

15. Podľa čl. 3 ods. 1 Dohovoru o právach dieťaťa záujem dieťaťa musí byť prvoradým hľadiskom pri akejkoľvek činnosti týkajúcej sa detí, nech už uskutočňovanej verejnými alebo súkromnými zariadeniami sociálnej starostlivosti, súdmi, správnyimi alebo zákonodarnými orgánmi.

16. Dohovor o právach dieťaťa, je založený na štyroch základných princípoch: nediskriminácia dieťaťa, najlepší záujem dieťaťa, právo na život, prežitie a rozvoj a právo na rešpektovanie názorov dieťaťa. Súd prvej inštancie v konaní dôsledne pri rozhodovaní rešpektoval princíp najlepšieho záujmu dieťaťa.

17. Podľa čl. 41 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky starostlivosť o deti a ich výchova je právom rodičov; deti majú právo na rodičovskú výchovu a starostlivosť a práva rodičov možno obmedziť a maloleté deti možno od rodičov odlúčiť proti vôli rodičov len rozhodnutím súdu na základe zákona.

18. Ústavný súd už vo viacerých rozhodnutiach konštatoval, že úprava styku rodičov s ich maloletými deťmi nevedie k obmedzeniu práv rodičov, ale prostredníctvom tejto úpravy prispieva k ich garancii, preto nemôže byť v nesúlade s čl. 41 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky, a že štát zasahuje do úpravy styku rodičov s dieťaťom len v špecifických, neštandardných situáciách, v prípadoch, keď sa rodičia o styku nedohodnú (nález Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 06. 07. 2006 sp. zn. PL.ÚS 26/2005). V článku 41 ods. 6 Ústavy Slovenskej republiky je zakotvené, že podrobnosti o právach podľa odsekov 1 až 5 tohto článku ustanovuje zákon. Týmto zákonom je práve Zákon o rodine, ktorý neupravuje iba styk rodičov s deťmi, ale aj styk s blízkymi osobami. Úprava styku maloletého dieťaťa s blízkymi osobami vyjadruje záujem štátu o udržanie rodinných vzťahov. Dieťa samotné je bytosťou jedinečnou, obdarenou neodňateľnými, nescudziteľnými, nepremlčateľnými a nezrušiteľnými základnými právami a slobodami, teda bytosťou, ktorej by sa malo dostať pri jej vývine to najlepšie. Dieťa má právo aj na lásku a starostlivosť starých rodičov. Ak je dieťaťu toto právo upierané, musí štát využiť svoje mocenské oprávnenie a prostredníctvom súdu ako príslušného orgánu zabezpečiť, aby právo maloletého dieťaťa a to i v prípade nesúhlasu niektorého z rodičov bolo zabezpečené.

19. Vyššie citované ustanovenia tak umožňujú súdu upraviť styk maloletého dieťaťa s blízkymi osobami za splnenia dvoch podmienok a to vtedy, ak je preukázané, že takáto úprava bude v záujme dieťaťa a zároveň si to vyžadujú pomery v rodine.

20. Dokazovaním v prejednávanej veci bolo preukázané, že rozsudkom Okresného súdu Trnava zo 7. decembra 2020 č. k. 17Pc/13/2019-247 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave sp. zn. 25CoP/4/2021 z 30. júna 2021 bolo určené otcovstvo k maloletému R., pričom maloletý bol zverený do osobnej starostlivosti matky a otcovi bol upravený styk s maloletým. S navrhovateľmi, starými rodičmi maloletého zo strany otca sa má maloletý možnosť stretávať len v rámci jeho stretávania sa so svojim otcom, teda len výrazne v obmedzenom rozsahu. Nepochybne styk maloletého výlučne so starými rodičmi je v záujme maloletého.

21. Z vykonaného dokazovania súdom prvej inštancie jednoznačne vyplynulo, že medzi účastníkmi konania viazne vzájomná komunikácia, ktorá má za následok, že kontakt maloletého dieťaťa so starými rodičmi je veľmi sporadický, krátkodobý, realizovaný výlučne počas súdom upraveného styku otca s maloletým. Takéto konanie dospelých, blízkych osôb maloletého nemôže súd považovať za konanie, ktoré je v najlepšom záujme dieťaťa, preto pomery v rodine dieťaťa skutočne vyžadujú súdnu úpravu styku starých rodičov s maloletým dieťaťom.

22. Pojem záujem dieťaťa nie je možné chápať zužujúco len „ako záujem zdravia dieťaťa“. Záujem dieťaťa treba chápať čo najextenzívnejšie. V záujme dieťaťa je predovšetkým to, aby vyrastalo v atmosfére šťastia, lásky, porozumenia, stability, tolerancie a harmónie, aby jeho výchova smerovala k pozitívnemu rozvoju jeho osobnosti, nadania, rozumových a fyzických schopností, mravnému, duchovnému a sociálnemu rozvoju a aby boli rešpektované jeho práva uvedené v Dohovore o právach dieťaťa, ako aj v iných právnych predpisoch.

23. S poukazom na okolnosti daného prípadu je zrejmé, že maloletý R. má obmedzený styk so starými rodičmi, ich vzťahy možno hodnotiť pozitívne, nebolo preukázané, že by neexistovala citová väzba, ktorá by mu umožňovala styk bez prítomnosti matky. Starí rodičia prejavujú záujem o maloletého vnuka a je v záujme maloletého, aby sa styk pravidelne realizoval. Maloletý R. má právo na lásku a starostlivosť aj od starých rodičov zo strany otca. Súd prvej inštancie správne určil rozsah a spôsob styku starých rodičov, navrhovateľov s maloletým. Odvolací súd nepovažuje za úplne dôvodné odvolanie matky dieťaťa vo veci samej. Za dôvodné považuje ale odvolanie matky voči opravnému uzneseniu, ktorého nesprávnosť viedla i k zmene napadnutého rozsudku.

24. Súd prvej inštancie v rozhodnutí vo veci samej dôsledne rešpektoval princíp najlepšieho záujmu dieťaťa vychádzajúc z premisy, že maloletý R. má rozhodne právo aj na záujem, lásku a starostlivosť starých rodičov. Ak matka, ktorej bol maloletý zverený do osobnej starostlivosti dieťaťa toto právo upiera, musí štát využiť svoje mocenské oprávnenie a prostredníctvom súdu ako príslušného orgánu zabezpečiť, aby právo maloletého dieťaťa napriek nesúhlasu matky bolo zabezpečené. Odvolaciemu súdu sa zdá nepochopiteľný postoj matky, ktorá bráni styku starých rodičov zo strany otca, napriek tomu, že pozná ich kladný vzťah k dieťaťu. Styk starých rodičov s maloletým sleduje legitímny cieľ, ktorým je udržiavanie vzťahov maloletého s jeho starými rodičmi, ktorí sú jeho blízkymi osobami, udržiavanie rodinných väzieb, vzťahu spolupatričnosti.

25. Súd prvej inštancie preto správne nerezignoval na úpravu modelu pravidelného stretávania sa maloletého so starými rodičmi, pričom svoje závery náležitým a citlivým spôsobom vysvetlil a tým zodpovedal jednotlivé skutkové a právne otázky tak, ako to vyžadujú procesné pravidlá. Súd prvej inštancie však pochybil, keď upravil styk každý prvý utorok v mesiaci a nezohľadnil, že každý nepárny utorok má upravený styk otec s maloletým R..

26. Odvolací súd riadiac sa uvádzaným, preto považoval napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v podstate za vecne správny, ale s poukazom na chybné nepresné označenie dňa, kedy sa má styk realizovať, napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zmenil (§ 388 CSP). Upravil presnou špecifikáciou deň stretávania - prvý utorok v párnom kalendárnom týždni. Za nadbytočné vyhodnotil odvolací súd doplnenie úpravy styku o náhradný deň (stretnutie), keď takúto úpravu považoval za nejasné, neurčité.

27. Odvolací súd považoval za dôvodné odvolanie matky maloletého voči opravnému uzneseniu. Z okolností prejednávanej veci možno vyvodiť, že neboli dané dôvody na vykonanie opravy výroku rozsudku súdu prvej inštancie formou opravy dňa úpravy styku starých rodičov s maloletým. Súd prvej inštancie totiž rozhodol napadnutým rozsudkom o úprave styku starých rodičov s maloletým každý prvý utorok v mesiaci, ako to vyplýva aj z odôvodnenia jeho rozsudku.

28. Podľa § 224 CSP súd kedykoľvek aj bez návrhu opraví v rozsudku chyby v písaní a počítaní, ako aj iné zrejme nesprávnosti. O oprave vydá opravné uznesenie, ktoré doručí subjektom konania.

29. Predmetom opravy môžu byť predovšetkým také očividné pochybenia, ku ktorým došlo pri vyhlásení alebo v písomnom vyhotovení rozsudku, ktoré sa prejavujú písárskou chybou alebo sú výsledkom chyby v počítaní. Právny pojem „iná nesprávnosť“ je relatívne neurčitý, je však potrebné ho vykladať tak, že ide o nesprávnosť podobnej povahy ako chyba v písaní alebo počítaní, ktorá je následkom náhleho a okamžitého zlyhania duševnej či mechanickej činnosti osoby a ktoré sú úplne zjavné. Tieto pochybenia sa môžu zreteľne prejavovať v rozpore výroku rozhodnutia a jeho odôvodnenia, v rozpore vyhláseného znenia výroku rozsudku zachyteného v zápisnici a výroku v jeho písomnom vyhotovení alebo viditeľných chýb spôsobených mechanicou činnosťou, napríklad preklepom.

30. V danom prípade odvolací súd dospel k záveru, že pokiaľ napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie upravil styk starých rodičov s maloletým prvý utorok v mesiaci tak je ním každý prvý utorok v mesiaci a nie je viazaný na prvý párný či nepárny týždeň v mesiaci a preto nemohol len z dôvodu kolízie dňa úpravy styku starých rodičov s dňom úpravy styku otca s maloletým pochybenie odstrániť opravným uznesením. Nešlo o chybu v písaní ani inú zrejmu nesprávnosť. Je pritom irelevantným, že odvolací súd tento nedostatok v upresnení dňa styku odstránil zmenou napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie.

31. V mimosporových konaniach upravených Civilným mimosporovým poriadkom platí zásada, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ktoré si v konaní platil. Každý z účastníkov si teda sám znáša svoje trovy, ktoré v konaní platil. Civilný mimosporový poriadok pripúšťa výnimky. V prejednávanej veci tak nebol zistený žiaden z dôvodov pre pripustenie výnimiek z aplikácie ustanovenia § 52 CMP. O náhrade trov odvolacieho konania vzhľadom na vyššie uvedené teoretické východiská o nároku na náhradu trov konania, tak odvolací súd rozhodol podľa ustanovení § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 52, § 57 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

32. Tento rozsudok bol prijatý pomerom hlasov 3 : 0, čiže jednoducho (§ 3 ods. 9 posledná veta zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch v znení neskorších zmien a doplnení).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri, ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo, ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).